

וְתִמְןָ אֶת עֲבֹתָתָא, עַד דְכַלְהוּ מִשְׁרִין סְלִקִין עַמָּה
לְגוּ הַהוּא רַקְיעָא חַמִּישָׁה, וְתִמְןָ אֵיתָו מִמְנָא חַד
גַּדְרִי"אֵל שְׁמִיה, וְהַוָּא מִאָרִי קְרַבֵּין דְשַׁאֲר עַמְּיִין. וּכְדִין
צְלוֹתָא סְלִקָּא, פְּרִין אָזְדַעַזְעָה הַוָּא, וְכָל מִשְׁרִין דִילִיה,
וְאָתַבָּר (דף ר"ב ע"ב) חִילִיהוּ, וְנַפְקִי וְסַגְדִּי, וְמַעֲטָרִין לְהַהְיא
צְלוֹתָא.

וְסְלִקִין עַמָּה עַד דְמַטוּ לְגַבֵּי רַקְיעָא שְׁתִיתָה, וּכְדִין
נַפְקִין בְּמַה חִילִין, וּכְמַה מִשְׁרִין, וּמַקְבְּלִין
לְהַהְיא צְלוֹתָא, וְסְלִקִין בְּהַדָּה, עַד דְמַטוּ לְשְׁבָעִין
תְּרֻעִין, דְתִמְןָ קָאִים חַד מִמְנָא, דִי שְׁמִיה עַבְפִי"אֵל, רַב
מִמְנָא. וְאֵיתָו מַעֲטָר לְהַהְיא צְלוֹתָא, בְּשְׁבָעִין עַטְרִין.
וְכִיוֹן דְמַת עַטְרָא צְלוֹתָא בְּכָל הַגִּי עַטְרִין, כְּדִין מַת חִבְרוֹן
כָּל אִיבּוֹן חִילִין דְכַלְהוּ רַקְיעִין, וְסְלִקִין לְהַהְיא
צְלוֹתָא דְמַת עַטְרָא בְּכָל עַטְרִין, לְגַבֵּי רַקְיעָא שְׁבִיעָה.
וּכְדִין עַאלְתָּה צְלוֹתָא, וְסַגְלַפְיָן רַב יְקִירָא עַלְאהָ דְכָל
מִפְתָּחָן דְמִאָרִיה בִּידָה, אַעֲילָה לְהַהְיא צְלוֹתָא, לְגוּ
שְׁבָעָה הַיְכָלִין.

תָא חִזְיָה אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן שְׁבָעָא מִדּוֹרִין אַיְנוֹן וּכְו', (אמור)
המגיהים כבר נדפסו בפרק ה' בראשית דף מ"א ע"ש) שְׁבָעָה הַיְכָלִין
אַלְיָן, אַיְנוֹן הַיְכָלִין דְמַלְכָא, וְהָאֵי צְלוֹתָא בְּכָד מַת עַטְרָא
בְּכָל הַגִּי עַטְרִין, כְּדִעְלָת, מַחְבָּר לֹן בְּחַדָּא,

לאת עטרה לעילא למשוי פלא חד בדקה יאות. ישמא דקונדשא בריך הוא, מת עטרה בכל עטרין, עילא ותטא, למשוי חד, וכדין (משלו) ברכות לראש (בראשית כ"ז ע"א) צדיק בתיב.

זפאה חולקיה דבר נש, יידע לסדרא צלוותיה בדקה יאות. בהאי צלוותא דמתעטרה ביה קונדשא בריך הוא, איהו מחהפה עד דיסטיימון כל צלוותהון דישראאל, וכדין פלא איהו בשלימו בדקה יאות, עילא ותטא. עד הכא מלין צלוותא, למנדע רזין עלאין, מאן וללה לאית פקידי אוריתא, דאיפון קיימין במלה, כמה דקיימין בעובדא.

ואיפון שית פקידין, וקיימין אוף הכא בצלותא. חד, (דברים כח) ליראה את השם הכבד והגURA. תביניינא, לאhabה אותו. תליתה, לברכו. רביעאה, ליחדו. חמישאה, לברך כהנא ית עמא. ששיתאה, למסור נשמתייה ליה. ואליין שית פקידין דקיימין בצלותא דמלה, בר איפון פקידין (ר"ו ע"א) דקיימין בעובדא, בגונא מציאות ותפלין.

ליראה את השם, פקידא דא קיימא באlein תושבון דק אמר דוד מלכא, ובאיפון קרבעין דאוריתא, דתמן בעי בר נש לדחלא מקמי מאיריה, בגין דאיפון

שירין קיימין בההוא אַתָּר דְּאַקְרִי יִרְאָה. וכל אינון הלויה, לאינון רוזא דיראה דקודשא בריך הוा. ובאי בר נש לשואה רעשיתה באינון שירין ביראה, ואוקמוה חביביא כל אינון רוזן בשירין ותושבון, וכל אינון רוזן דהלויה.

כיוון דמטי בר נש לישתח, ישוי רעשיתה לברכה ליה לקודשא בריך הוा, בגון יוצר אור, יוצר המאורות. לאהבה אותו, כד מטי לאהבת עולם, (דברים ו) ואהבת את יי' אלהיך, חדא אליו רוזא דרוחינו דקודשא בריך הוा, והא אוקמוה. ליחדא ליה, שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, דהכא קיימת רוזא דיחודה דקודשא בריך הוा, ליחדא שמייה ברעותא דלבא פדקא חזז. ומתרמן ולhalbאה אדכירותא דיציאת מצרים, דאילו פקונדא לאדכרא יציאת מצרים דכתיב, (דברים ח) זכרת כי עבד הייתה בארץ מצרים.

לברכה כהנא ית עמא, בגין לאכללא ישראל פחדא, בשעתה גנטליין ברכאנן לעילא, זהא בההייה שעתה גטלא פגשת ישראל ברכאנן, ושעתה ברעותא הוा, למסור נפשיה לגביה, ולמייהב ליה נשמתא ברעותא דלבא, פד נפלין על אנפין, ואמרין (תהלים כה) אליך יי' נפשי אשא, דיבנין לביה ורעותה לגביה,

לְמַמְסֵד לִיה נְפָשָׁא בְּרֻוֹתָא שְׁלִים. וְאֵלֶין אִינְבוֹן שִׁית פְּקוּדִין דְּקִיְמִין בְּצַלּוֹתָא, דְּסַלְקִין לְגִבֵּי שִׁית מֵאָה פְּקוּדִין דְּאֹורִיִּתָּא.

וְאֵי תִּמְאָתְּלִיסָר אַחֲרָנִין יִתְיר. אִינְבוֹן קִיְמִין לְאַמְשָׁבָא תִּלְיִסְרָר מִכְיַלְןָן דְּרָחְמִי, דְּכָלָא כְּלִילְןָן בְּהָבו. (ס"א בָּהָנו) שִׁית פְּקוּדִין אֵלֵין, דְּצַלּוֹתָא מִתְעַטְּרָא בְּהָבו.

זָפָא חַוְלָקִיה, מָאוֹן דִּישְׂגִּי לְבִיה וְרַעוֹתִיה לְדָא, וְלֹא שָׁלָמָא (דף ר"ג ע"א) לוֹן בְּכָל יוֹמָא. וּבָאֵלֵין תְּלִין אַחֲרָנִין סְגִיאָין. אָבָל כֶּد מִטִּי בָּר נְשִׁי לְאַתְרִין אֵלֵין, אַצְטְּרִיךְ לִיה לְכֹוֹנָא לְבִיה וְרַעוֹתִיה, לְאַשְׁלָמָא הַהְוָא פְּקוּדָא דְּקִיְמָא בְּהַהְוָא מֵלָה. וּבְדַיָּן אֲכְרִיזָו עַלְיה וְאָמְרִי, (ישעה מט) וַיֹּאמֶר לֵי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אָשָׁר בְּדַי אֶתְפָּאָר. אַתָּא רַבִּי אָבָא וּבַשְׁקִיה.

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק אַבְתָּרִיה וְאָמַר, (שמות ל"ט) וַיִּקְהַל מְשָׁה אֶת כָּל עַדְתָּ בָּנָי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ. אַמְאִי בְּנִישׁוֹ לְזֹן. בָּגִין לְמַמְסֵד לוֹן שְׁבָת כְּמַלְקְדִּמִּין, דְּהָא בְּקַדְמִיתָא עַד לֹא עֲבָדוּ בָּנָי יִשְׂרָאֵל יַת עֲגָלָא, מְסֵר לוֹן אֶת הַשְּׁבָת. וְדָא אִיהוּ דָלָא גַּטְרוֹ אִינְבוֹן עֶרֶב רַב. כַּיּוֹן דְשָׁמְעוֹ בָּנָי וּבֵין בָּנָי יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ וְאֵנוֹ מֵלָה דְא אַתְמַבָּע מַיְנָן, מִיד (שמות ל"ט) וַיִּקְהַל הַעַם עַל אָהָרֹן וְגוֹ, וְאַתְמַשְׁכוּ סְגִיאָין אֲבְתָרִיהוּ. לְבַתֵּר דְמִיתוֹ אִינְבוֹן דְמִיתוֹ, בְּנִישׁוֹ מְשָׁה לְבָנָי

ישראל בלחודיהו, ויהב לו שבת כמלקדמין, הדא הוा דכתיב ששת ימים תעשה מלאכה וגוו.

לא תבערו אש בכל מושבותיכם, הכא אית רוזא דרזין, לאינון דידייע חכמתא עלה, רוזא דשבת הא אוקמיה חבריא. אבל רוזא דא, אמר לחייב עליוגין, דהא שבת רוזא עלאה הוा.

תא חזי (ס"א ביום שתיתאה בשעתא דטמי) בשעתא דיום שתיתאה מטה זמנה דערב, כדיין, ככ בא חד מסתרא דצפון בהיר, ועמיה שביעין ככ בין אחרנין, וההוא ככ בא בטש באינון ככ בין אחרנין, ואתכלילו כלחו בההוא ככ בא, ואתעביד חד פלא דשביעין. וההוא ככ בא אתפסט, ואתעביד כמדורא חד, להיטא בכל סטרין. כדיין אתפסט ההוא מדורא סחרבניהו דאלף טורין, וקיימה פחד חוטא דסחרא.

והאי מדורא דאשא, משיך לגביה גוונין אחרנין דלגו מגיה. גוון קדמאה ירока. כיון דקיים הא גוונא, סלקא ההוא מדורא דאשא, ודליך לעילא על ההוא גוון ירока, ועל לגוי מגיה, ושדי לההוא גוון ירока לבן, וקיים ירока לבן, וההוא מדורא דאשא דככ בא פלא לגוי.

לבר,ameshik abteriah goon ateria teneina toran,

וההוא חורא על לגו, כיון דקיימה hei גוון, סלקא
ההוא מדורא דasha דההיא ככבא, ושדי לההוא חורא
לבר, ועל איהו לגו. וכן כל איבון גובין, עד דשדי לון
לבר, ועיל איהו לגו, וקריב לגביה היה נקודה טמיה,
למייטל נהרא.

פתח ואמר, (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה מן
הצפון וגוו. יחזקאל חמא להאי חיוז, בתקונא
דלא קיימא, בר בשעתא דשליט היה ככבא
בדקאמון, אבל hei קרא אוקמונה. והנה רוח סערה,
אוקמיה, דהוהatti למכבש כל עלמא, לקמיה
דנבויכנדנץ חייבא. אבל רוח סערה דא, איהו היה
כבבא דקאמון, דבלע שביעין ככביין אחרניין, ודא איהו
רוח סערה דחמא אליהו, (מלכים א ט) מפרק קרים ומשביר
סלעים, ודא דקיימת תDIR קדם כלא, למייטר היה
دلגו, קליפה למוחא.

ואמאי אקרי סערה. דסעיר כלא, עילא ותתא. באה מן
הצפון, דהא מן היה סטרא קאatti, וסימנה,
(ירמיה א) מצפון תפתח הרעה, דהא כמה סטרין אחרניין
אתא חדן בההוא רוח סערה, ובгинך נפקא מן הצפון.
ענן, בגין דאייה סופיתא לדהבא. ומטרא מצפון
אתא חדא דא. והאי איה נקודה (קפ"ד ע"ב)

אמצעיתא, דקיימא בחורבא. ובגין דידע למפתח, שליט
בגו בקונדיה דישובא, וכל מלין דישובא. בר ארעא
דיישראאל, פד שראן ישראאל בוגה, איהו (ד"א לא) שלטא
על ליהו, ולכתר (קמ"א ע"א) דחboro ישראאל (ד"א לא) שלטא על
ארעא קדיشا, בגין דכתיב, (אייה ב) השיב אחר ימינו
מפני אויב.

ענן גדול דא, איהו עננא דחשוכא, דאחשיך כל
עלמא. תא חוו, מה בין עננא לעננא. ההוא עננא
(דף ר"ג ע"ב) דכתיב (במדבר י) וענן יי' עליהם יומם. (במדבר ד)
ועננק עומד עליהם. (ויקרא ק"ג ע"א, ג' ע"ב) האי איהו עננא
דנהיר זוהיר, וכל בהורין אתחזון גו ההוא עננא. אבל
עננא דא, עננא חשוך, דלא נהיր כלל, אבל מגע כל
בהורין, דלא יכולין לאתחזואה קפיה.

גדול, אמי אקרי גדול, זהא זעיר איהו. אלא גדול
איהו, כיון דשליט. דבר אחר גדול, ההוא
חשוכא גדול, כיון דכשי כל בהורין ולא אתחזון קפיה,
ואיהו גדול (נ"א שליט) על כל עובדין העלמא.

ויאש מתלקחת, דהא אשא חדינה קשייא, לא אעד
מניה לעלמין. ונגה לו סביב, אף על גב הכל האי
קיימא ביה, נגה לו סביב. מהכא אוליפנא, דאף על גב
دلית סטרא דא, אלא סטרא (ס"ט ע"א) דמסא בו, נגה לו

סֶבֶיב, וְלֹא אַצְטְרִיךְ לֵיה לְבָר נְשָׁה, לְדָחִיא לֵיה לְבָר. מֵאַי טֻמָּא. בְּגַין דְבָגָה לֹו סֶבֶיב, סֶטֶרָא דְקָדוֹשָׁה דְמִהִימָנוֹתָא אִית לֵיה, וְלֹא אַצְטְרִיךְ לְאֲנָהָגָא בֵּיה קְלָנָא. וְעַל דָא אַצְטְרִיךְ לְמִיחָב לֵיה חֻולָּקָא, בְּסֶטֶרָא דְקָדוֹשָׁא דְמִהִימָנוֹתָא.

רַב הַמִּנוֹנָא סֶבֶיב, הַכִּי אָמָר, וּכְיַיְגָה לֹו סֶבֶיב, וְאַצְטְרִיךְ לְאֲנָהָגָא בֵּיה קְלָנָא, הָאֵי בַגָּה לֹו, לָגו אַיְהוּ, וְלֹא קִיְמָא לְבָר. וּבְגַין דְקִיְמָא הַהוּא בַגָּה לֹו מְגֹו, בְּתִיב וּמִתוֹכָה כְעֵין הַחַשְׁמָל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. מִתוֹכָה דְמָאוֹן. מִתוֹכָה דְהַהוּא נְגָה. כְעֵין הַחַשְׁמָל: חָשׁ, מָל, הָא אוֹקְמוֹתָה, חִיוּזָה דָאָשָׂא (פ"א ע"ב) מִמְלָלָא.

אָבָל מִבוֹצִינָא קְדִישָׁא שְׁמַעַנָּא עַלָּה רֹזָא דְרוֹזָין. כִּד עֲרָלָה שְׁרֵי עַל קִיְמָא קְדִישָׁא לְסָבָא מִקְדָּשָׁא, כִּדְין הַהוּא מִקְדָּשָׁא, אַתְעַכְבָ מִלְגָלָה רֹזָא דָאת קִיְמָא, מְגֹו עֲרָלָה. וּכְדָה אֵי בַגָּה עַל לָגו, וְאַפְרִישׁ בֵּין עֲרָלָה, וּבֵין מִקְדָּשָׁא, כִּדְין אֲקָרֵי חַשְׁמָל חָשׁ וְאַתְגָּלִיא. מָל, מָהוּ מָל. בָמָה דָאת אָמָר (יהושע ה') מָל יְהוֹשֻׁעַ. רֹזָא דָאת קִיְמָא, אַתְעַכְבָ מִלְאַתְגָּלָה מְגֹו עֲרָלָה.

וְאִית רֹזָא אַחֲרָא, דָהָא נְהֹרָא דִילִיה, אַתְחֹזֵי וְלֹא אַתְחֹזֵי, וּכְדָה אַתְגָּלִיא חַשְׁמָל אַתְעַכְבָ נְהֹרִיה. אָבָל רֹזָא קְדָמָא, אֵי הַרְזָא דְקָרָא בְּדָקָא יָאוֹת, וְכֹלָא שְׁפִיר אֵיהוּ, וְיָאוֹת הַוָּא.

בְּהֵא' נִגְהָ, מַפְתִּי לְאַתְּתָא, לְגַטְלָא בְּהֹרָא. וְעַל דָּא
כִּתְבֵּ, (משל ה) וְחַלְקָמְשָׁמְןָ חֲפָה, שְׁוִי הַהוּא בְּהֹרָא
לְקַבְּלִיהּ דְּבָרִית. וּבְגִינִּי כֵּה מַפְתִּי לֵיה, וְגַטְלָא בְּהֹרִיהּ.
וְדָא אִיהוּ פָּטוּנִיא דְּמַפְתִּי לְאַתְּתָא, דִּכְתִּיב, (משל ה) נֶפֶת
תְּטִפְנָה שְׁפָתִי זְרָה וְגֹו.

תָּא חֹזִי, בְּיוֹמָא שְׁתִיתְתָּא כֵּد מַטָּא זְמָנָא דְּעֶרֶב, דָּלִיג
לְגַו הַהוּא (נו"א מִדְקָרָא) בְּהֹרָא דָאָשָׂא, וְסִלְקָא לְעִילָּא
לְאַעַלָּא גַּו גּוּבִּין. כִּדְין מִתְתַּקְנִין יִשְׂרָאֵל לְתָתָא,
וּמִסְדָּרִין סֻעִידָתִין, וּמִתְתַּקְנִין פִּתּוּרִין, כָּל חַד וְחַד פִּתּוּרִיהּ.
כִּדְין חַד שְׁלַהּוּבָא נְפִיק וְבִטְשׁ בְּהֹרָא מִדּוֹרָא, כִּיּוֹן
דִּבְטָשׁ בֵּיה, מַתְגַּלְגָּלֵן הַהוּא שְׁלַהּוּבָא, וְהַהוּא מִדּוֹרָא
וְעַלְיוֹן בְּנוּקָבָא דְּתָהוּמָא רְבָא, וְאַתְּטָמָרְנוּ וִיתְבַּתְּתָה תִּמְנָן.
וְהַהוּא שְׁלַהּוּבָא אִיהוּ מִסְטָרָא דִּימִינָא, וּבְגִינִּין דְּהֹוּא
מִסְטָרָא דִּימִינָא, אַעֲבָר לְהַהוּא מִדּוֹרָא, וְאַעַיל
לֵיהּ לְנוּקָבָא דְּתָהוּמָא רְבָא, וִיתְبַּיְתָה תִּמְנָן עַד דְּנְפִיק
שְׁבָתָא. כִּיּוֹן דְּנְפִיק שְׁבָתָא, אַצְטָרֵיךְ לֵיהּ לְעַמָּא דִּישָׂרָאֵל
לְבָרְכָא עַל אָשָׂא, וְנְפִיקָה הַהוּא שְׁלַהּוּבָא, בְּבָרְכָתָא
דְּלִתְתָּא, וְשַׁלְּיט עַל הַהוּא מִדּוֹרָא כָּל הַהוּא לִילִיאָ.
וְאַתְּכְפִּיא הַהוּא מִדּוֹרָא.

תָּא חֹזִי, כִּיּוֹן דָּעַל שְׁבָתָא, וְאַתְּטָמָר הַהוּא מִדּוֹרָא, כָּל
אָשִׁין דָאָשָׂא קְשִׁיא אַתְּטָמְרוּ וְאַתְּכְפִּין, וְאַפְּיָלוּ

אֲשֶׁר אֵלֶיךָ תַּפְתִּח אַתָּה נִיחַח. וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עַל בָּנֶיךָ כִּי־בְּבָבָךְ תַּפְתִּח אַתָּה נִיחַח. כַּד נִפְקַד שְׁבַתָּךְ, וּמְבָרְכֵיךְ יִשְׂרָאֵל עַל בָּנֶיךָ, כִּי־בְּבָבָךְ כַּל אֲשֶׁר דְּמָתְטָמָרָן, כַּל חֶד וְתֵד לְאַתְּרִיה. וּבְגִין הֵלָא לְאַתְּעַרְתָּא אַשְׁא אַחֲרָא, בְּתִיב (שםות ר"ד) לֹא תִּבְעַר אַש בְּכָל מַוְשָׁבּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְׁבָּת, וְהַא אָוקְמוֹת, אַשְׁא דְּמִדְבָּחָא אַמְּאי.

אֲלֹא כַּד עַל שְׁבַתָּךְ, בְּרוֹזָא קָרֵי בְּכָוָלְהוּ רְקִיעֵין, אַתְּתָקָנוּ רְתִיכִין, אַתְּתָקָנוּ מְשִׁרְיִין, לְקָדְמוֹת מְאַרְיכָן. כִּי־בְּבָבָךְ חֶד רֹיחָא מְסֻטָּרָא דְּדָרוֹם, וְהַהְוָא דְּלָסְטָר יְמִינָא, וְאַתְּלַבְּשֵׂן בַּיִת, וְהַהְוָא רֹיחָא אַקְרֵי לְבוֹשָׂא דִּיקָר דְּשְׁבַתָּךְ. כִּי־בְּבָבָךְ פְּתוּרִי דְּהָאֵי עַלְמָא, מַתְּתָקָנוּ בְּחֶד הַיְכָלָא. זֹכָא חֹלְקָיה דְּהַהְוָא בָּר נֶשֶׁר, דְּסִדּוֹרָא דְּפֶתַורִיה אַתְּחֹזֵי תְּמַן כְּדָקָא יִאֵות, וְקִיְמָא כֵּלָא מַתְּתָקָנוּ, בְּלֹא כְּסֻופהָ, אַיְנֵשׁ כְּפֻום חַילִילָה.

כַּד עַל שְׁבַתָּךְ, אַצְטָרִיכָו אַיְנוֹן עַמָּא קְדִישָׁא לְאַסְחָא גִּרְמִיָּהוּ (קל"ו ע"ב) מְשֻׁמּוֹשָׂא דְּחֹול, מַאי טְעַמָּא. בְּגִין דְּבָחֹל, רֹיחָא אַחֲרָא אַזְלָא וִשְׁטִיא וִשְׁרָא עַל עַמָּא. וּכְדַבְעַי בָּר נֶשֶׁר לְנִפְקָא מִן הַהְוָא רֹיחָא, וְלֹא עַל אַחֲרָא קְדִישָׁא עַלְלה, בָּעַי לְאַסְחָה גִּרְמִיה, לְמְשִׁרְיָה עַלְילָה הַהְוָא רֹיחָא עַלְלה קְדִישָׁא.

תא חזי רוזא עללה דמללה, כל איבונ שית יומין, (קימא מלה דבלא) אתא חדון ברוזא חד נקייה קדיشا, וכלהו יומין אתא חדון ביה. ואית יומין אחרגין, דקיימין לבר בסטרא אחרא. ואית יומין אחרגין, דקיימין לגו (הקדמה ה ע"ב) מעגולם קדיشا, ואתא חדון בנקייה קדיشا.

וישראל קדישין, וכל איבונ דמתעסקין בקדושה, כל יומא דשבתא, אתא חדון כל איבונ שית יומין, באינון שית יומין דלגו דאתא חדון בהיא נקייה, אתא חדון בהאי, בגין לנטרא לוון. וכל אינון שית יומין (ד"א ואינון שית יומין דלגו) דשבתא, היה נקייה טמירה איה. כיוון דעתך שבתא, פדין סלקא היה נקייה, ואתעטרא ואתא חדא לעילא, וכלהו טמירין בגובה.

תא חזי, אית ימים ואית ימים. ימי חול, כמה דאטמר, ואליין קיימין לבר לעמין. ימי השבת, דאיובן ימי השבע, קיימין לישראל. וכד סלקא הא נקייה, פלא אתגניז, ואיה סלקא, כיוון דאהי סלקא, אקררי שבת, מהו שבת. אי תימא בגין שביתה, דכתיב כי בו שבת, יאות הווא. אבל רוזא דמללה, כיוון דסלקא הא נקייה, ונהורא נהיר, פדין מתעטרא איה באבן, כיוון דמתעטרא איה באבן, פדין אתחברת ואתאחדת בהו, לממי חד, ואקררי כלל שבת. שבת: ש' בת. ש' הא

אוֹקְמִינָה, רֹזֵא דְתַלְתָ אֲבָהָן, דְמַתְאַחַדּוֹ בְבֵת יְחִידָה, וְאֵיהִי מַתְעַטְרָא בְהָגָן, וְאַיְנוֹ בְעַלְמָא דָאָתִי. וְכֹלֶא אֵיהִי חָדָה. וְדֹא אֵיהִי שְׁבָת, לְמַהְוִי כְלָא חָדָה.

וְאֵי תִימָא, שְׁבָת הַגָּדוֹל, וְאֵיהִי לְעִילָא, אַמְמָא אַקְרָרִי שְׁבָת. אַלְא וְדֹא יְהִי הָא. וְרֹזֵא דְמָלָה, בְכָל אַתָּר בְקִוָה דְאֵיהִי עַקְרָא דְכָל עִינָא, אַקְרָרִי בָת. בָמָה דָאָת אָמֵר, (תהילים יז) שְׁמַרְנִי בָאִישׁוֹן בַת עֵין, בְגִין דְאֵיהִי (בקדחה) עַקְרָא דְכָל עִינָא, אַקְרָרִי בָת.

עַלְמָא דָאָתִי, אֵיהִי (ק"ב ע"א) הַיְכָלָא לְהַהְיָא נְקִוָה עַלְאָה, וּכְד אֵיהִי קִיְמָא, וּנְטָלָא בְגַדְפָהָא לְאֲבָהָן, לְאַתְעַטְרָא לְעִילָא אַקְרָרִי כְלָא שְׁבָת. וּכְד אֲבָהָן מַתְעַטְרָן לְעִילָא, בָגָו נְקִוָה עַלְאָה, אַקְרָרִי שְׁבָת. נְקִוָה תִתְאָה עַל ע"ב) כְד מַתְעַטְרָא בְאֲבָהָן אַקְרָרִי שְׁבָת.

הָאֵי נְקִוָה תִתְאָה כְד סְלָקָא וְאַתְחֹזִית, וְאַתְקִשִּׁיט. (ס"א
הָאֵי נְקִוָה תִתְאָה כְד סְלָקָא לְאַתְעַטְרָא בְאֲבָהָן) כְדַיִן כָל חֲדוֹה אֲשַׁתְכָה לְעִילָא וְתִתְאָ, וְעַלְמִין כְלָהו בְחֲדוֹה. וּבְהָאֵי לְילָא, הָאֵי נְקִוָה אַתְפִשְׁט בְהֹרָאָה, וּפְרִישׁ גְדָפּוֹי עַל עַלְמָא, וּכְל שְׁלֹטוֹגִין אַחֲרָגִין מַתְעַבָּרָן, וּגְטִירָוּ אֲשַׁתְכָה עַל עַלְמָא.

וּכְדַיִן אַתְוֹסָף רֹוח בְשִׁמְתָא בִיְשָׂרִיאָל, עַל כָל חָד וְחָד, וּבְהָהָיָא נְשִׁמְתָא יְתִירָא, נְשִׁיּוֹן כָל עַצְבָא

וחימתא, ולא אשתח בר חדוֹה, לעילא ותתא. ההוא רוחא דגחית ואתוסף בבני עולם, כד נחית, אתסחי בבוסמין דגנתא דעדן, נחית ושרה על עמא קדיישא, זפאיין אינון, כד האי רוחא אתער.

בזהיא שעתא דההוא רוחא נחית נחתין עמה לגו גנטא דעדן, שתין רתיכין, מתעדראין לשית סטראין. ובכ מטי לגנטא דעדן, כדיין כל אינון רוחין ונש망תין דגנתא דעדן, כלחו (מחערி לההוא מותעטרי (נ"א בההוא) רוחא. ברזי קרי ואמר, זפאיין אתון ישראל, עמא קדיישא, דרעיטה דמאריכון אתער (דף ר"ד ע"ב) **לגביכו.**

רוזא דרזין לידע חכמתא, זפאיין אינון כד האי רוחא אתער. האי רוחא איהו אתפסותא דהאי נקינה, ונפקא מינה, ואתפסטה בעולם, וההוא הוּי רוזא דשבת, דשרא לחתא, ועל דא כתיב ביה שמירה, (שםות לא) ושמרו בני ישראל את השבת, והא אוקמונה, שבת לא כתיב, אלא את השבת, לאסגאה ההוא רוחא דשרי על כלא, ואצטריד לנטרא ליה, הויאל וקיימה עמיה דבר נש, ועל דא כתיב, (ישעהנו) כל שומר שבת מחללו. בהאי רוזא אית רוזא אחרא. האי רוחא, אתהני בהאי יומא, מהגאותן דישראל, ומעוגא דלהון, ו בגין דא, בעי למייב ליה עוגא, במיכלא ובמשתייא, תלת

זמנין, בתלת סעודתין, בתלת דראגי מהימנותא, כמה דאיך מוה. והאי בטיל חדוה ועונגא, באיבון סעודתי דישראל. זפאה חולקיה, מאן דאהני ליה, ומענג ליה, בהאי יומא.

האי רוחא, אתְּהִנֵּי כל שיטתא יומין, מרוחא עלאה דעתיקא לכל עתיקין. וביומא דשבתא, ביְוֹן דגנית, ואתְּסַחֵי בגנטא דען בליליא, אתְּעַבֵּג (ר"ח ע"א, צ"ח ע"ב) מעונגא דגופא, בסעודתי דמהימנותא, ואתְּעַטֵּר (נ"א ואתְּעַבֵּג) האי רוחא מעילא ותטא, ואתְּרוּי בכל סטרין, בעטרה דליילא ותטא.

והואיל וקִיְמָא עמייה דבר נש, אצטראיך ליה לנטרא ליה. ועל דא כתיב ושמרו בני ישראל את השבת. שבת, דא הוа היה נקודה תפאה. את השבת, דא הוа האי רוחא, אתְּפַשְׁטוֹתָא דהיה נקודה. היה נקודה, אתְּפַשְׁטוֹתָא, כド אתְּוֹסֵף קדושן וברכאנ מליעילא, על היה נקודה, אתְּגַהֵיר כלא, ואתְּעַבֵּיד רוחא נהירא בכל סטרין, אתְּפַלֵּג לעילא ונהייר. ואתְּפַלֵּג לחתא ונהייר. ודא הוא דכתיב בגין ובין בני ישראל חולק אחסנא אית לנו פחדא.

חולקא דליילא, אתְּעַטֵּר בהַיּ יומא, מעונגא עלאה קדיישא, ואתְּהִנֵּי מזיא עלאה דעתיקא לכל

עתיקין. חולקן כתאה, אתעטר בהאי יומא, מעבוגנא דלחתה, דאתהני בהני סעודתי. ועל דא, בעי לענגא ליה, במיכלא ובמשתיא בלבושי יקר, ובחדוה הכלא. ובכד מתעטרא האי חולקן לתה, ואנתנטר פמה דאצטריד, סלקא לעילא, ואתחברא בההוא חולקן אחרא. והαι נקייה בטיל כל מעילא ותפה, ואתכלילא מכל טרין. ובגין דמתעטרא בשבת, מעילא ומתקפה, כל שאר יומין יהיב חילא לכלה, ואתיהיב ליה שלטנו מעילא ומתקפה. וברזין דספרא דשלמה מלפआ, אשטכח רוזא דא, ואוקמוה בוצינא קדיישא, זפה חולקיהון דישראל.

כתיב וינפש, ואוקמוה ווי נפש דאבדת ושפיר איהו. אבל אי הבי ווי גופה אצטריד למימר, דמגיה אבדת נפש. אבל רוזא דמלחה, בבר בש אית נפש, דבטלא ומשיך לגביה להאי רוחא מערב שבת. וההוא רוחא שריא בגואה דההיא נפש, ודידרא בה כל יומא דשבתא. ובדין, ההוא נפש, יתרה ברבויה ותועלתה יתר ממה דהו.

ועל דא תנין, כל נפשאן דישראל מתעטן ביומא דשבתא, ועטרא דלהון, דשריא האי רוחא בגויהו. כיון דנפק שבתא, וההוא רוחא סלקא לעילא,